

Vapaus tuo vastuun

Avartuvan ymmärryksen tiellä kulkija tutustuu henkienergioiden olomuotoihin ja oivaltaa asioita uudella tavalla. Silmät avautuvat näkemään myös ilmentyneen aineellisen olemassaolon uudessa valossa. Tajuamme että materia on energiaa ja että henki käyttää sitä välineenään kasvussa kohti uutta. Tähän uuden luomiseen mekin voimme osallistua; nyt vasta tulevaa valmistellen, mutta jatkossa enemmän.

Maapallo-elämän oivaltaminen yhdeksi vaiheeksi ikuisuusmatkallamme ja materian katsominen sen ulkopuolelta avaa näkijän sydämessä vapauden tunteen. On huikeaa tajuta, että en ole aineen kahlehtima. Tuo hetki on tärkeä, mutta se miten toimimme sen jälkeen on vielä tärkeämpää.

Monet hengentutkijat puhuvat moraalisesta vastuusta. Nimittäin juuri tuolla hetkellä, tietoisuuden laajentuessa saattaa tulla voimantunne siitä, että itse vapaasti hallitsee tiensä ja tekonsa. Se voi viedä sivuraiteille jos henkinen etsintä ei ole johtanut puhtaasti valon tuntemukseen vaan olemme jääneet puuhailemaan sivuseikkojen kanssa.

Aina noustessamme askelman eteenpäin myös vaatimustaso nousee. Usein näkee kuinka voiman tunne on kuiskannut egolle: "Olet tärkeä koska tajuat jotain enemmän kuin muut. Olet täydellisen vapaa". – Mutta vapauden kasvaessa myös vastuu kasvaa.

* * *

Tien kulkemisen ei pidä pysähtyä henkimaailmoin ja energioihin tutustumisen asteelle, sillä se ei ole muuta kuin rupattelua naapurin kanssa. Se on aivan normaalia ja joskus antoisaa, mutta aika monelle se on käynyt määrääväksi tekijäksi. Oivallukseen kuuluu luja puutarhatyö oman itsen kanssa: puhdistaminen ja kasvattaminen. Se johtaa tarkoitettuun kauniiseen päämäärään. Vanhan viisauden mukaan sinun on itse muututtava tieksi.

On harhaanjohtavaa kantaa mielikuvia suuresta sisäisestä kehityksestä jos olemme aineen, aistien ja energiaolentojen vankeja. Säteilköönköpä tuollainen henkiolento kuinka häikäisevästi tahansa, se on meistä erillinen olento, "naapuri" – korkea tai korkeampi, mutta sen mittana on sen oma sielu. Se saattaa pyrkiä ohjaamaan, mutta vaikka opastus tulee ns. henkitasolta, se ei takaa että se on juuri sinun tiesi.

Axel Fredenholmin kirjaa "Näin olen kuullut" voi pitää suorastaan joka miehen ja naisen perusoppikirjana. Fredenholm kirjoittaa egoa ruokkivasta mielikuvituksesta:

"On mukava rakennella suuria ja loistavia pilvilinnoja. Mutta älä unohda, että useimmat on rakennettu velkavaroin. Älä myöskään unohda, että mielikuvitus on yhtä innokas palvelemaan niin haluja, itsekkyyttä ja kateutta kuin epäitsekkyyttä, kauneutta ja rakkauttakin.

Sinä itse ja sinun tahtosi pitelevät ohjaksia ja sinun täytyy tuntea tie. Jos mielikuvitus jää oman onnensa nojaan, voi se silmänräpäyksessä singota sinut korkeuksiin, jotka sitovat ja sokaisevat sielusi. Parhain palvelijasi voi arvaamatta muuttua vaarallisimmaksi vihollisekseen."